

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/166/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214215276
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1214215276.4

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Alexandry Hanusovej v právnej veci žalobcov: 1. A.. L. Z., L. X/A, L., 2. K.. B. Z., L. X/A, L., zastúpenej žalobcom v 1. rade, proti žalovanému: Bratislavská vodárenská spoločnosť, a.s., IČO: 35 850 370, Prešovská 48, Bratislava, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Roštár-Slovák, s.r.o., IČO: 36 858 731, Révova 7, Bratislava, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolania žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 08.04.2019, č.k. 51C/160/2014-210 a uzneseniu zo dňa 20.05.2019, č.k. 51C/160/2014-365, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 08.04.2019, č.k. 51C/160/2014-210, a uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 20.05.2019, č.k. 51C/160/2014-365, **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 08.04.2019, č.k. 51C/160/2014-210, zamietol návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia.

2. V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobcovia podaním zo dňa 18.03.2019 žiadali o poskytnutie účinnej ochrany pred konaním žalovaného a zneužívaním jeho monopolného postavenia, a to nariadením neodkladného opatrenia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zabezpečovať plynulú dodávku pitnej vody a odvod splaškov z/do rodinných domov žalobcov: súpisné číslo XXXX, postaveného na parcele č. XXXX, na ulici L. X/A Y. L., evidovaného na LV č. XXX, S. L. A., S. L. - H. Č. Y., F. Ú. Y.C. (Ď. Z. „G. na L. X/A Y. L.“) a súpisné číslo XXXX, postaveného na parcele č. XXXX/X, na F. XX Y. L., evidovaného na LV č. XXX, S. L. A., S. L. - H. Č. F. Y., F. Ú. F. Y. (Ď. Z. „G. na F. XX Y. L.“) až do úplného vzájomného finančného vysporiadania žalobcov so žalovaným, vyplývajúceho z právoplatných rozhodnutí súdov v konaniach vedených na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 51C/160/2014 a sp. zn. 58C/91/2016 a v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 14C/121/2011. Dôvodili, že žalovaný opakovane prerušuje dodávku vody do im patriacich nehnuteľností a následne túto obnovuje až po vymožení určitej čiastky. Vzhľadom na vyhrážky žalovaného žalobcovia vyjadrili obavu z odpojenia rodinného domu na L. X/A Y. L., ako aj rodinného domu na F. XX Y. L.. V konaní vo veci samej sa pritom žalobcovia domáhali vydania rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie zaviazhe žalovaného k povinnosti: a/ zabezpečovať svojimi kapacitami a technickými prostriedkami plynulú dodávku pitnej vody a odvod splaškov z/do rodinného domu na L. X/A Y. L. a rodinného domu na F. XX Y. L., kde je momentálne prihlásená k odberu pitnej vody a odvodu splaškov firma Merck, s.r.o., Dvořákovo námestie 4, Bratislava, ktorá má so žalobcami uzavretú zmluvu o nájme domu, b/ zaplatiť žalobcom majetkovú ujmu v sume 58.425,08 eura s príslušenstvom, c/ zaplatiť žalobcom nemajetkovú ujmu 100.000 eur a d/ uviesť písomné ospravedlnenie v celoštátnom denníku určenom žalobcami v minimálnej veľkosti formátu A4, v požadovanom znení.

3. Vychádzajúc z návrhu žalobcov dospel súd prvej inštancie k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Konajúci súd zdôraznil, že neodkladné opatrenie

možno nariadiť v prípade, ak je bezodkladne potrebné upraviť pomery medzi stranami sporu alebo zaručiť úspešnosť budúcej exekúcie vykonateľného súdneho rozhodnutia; musí sa teda jednáť o taký stav právnych a faktických vzťahov medzi stranami sporu, ktorý bezpodmienečne vyžaduje rýchlu súdnu ochranu, pričom je potrebné súčasne skúmať, či je nárok navrhovateľa neodkladného opatrenia osvedčený a či je neodkladné opatrenie potrebné. Pokiaľ žalobcovia videli potrebu nariadenia neodkladného opatrenia v obave, že žalovaný pristúpi k prerušeniu dodávky vody do nehnuteľností v ich vlastníctve, ničím nepreukázali existenciu skutočností odôvodňujúcich potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu. Žalobcovia totiž k svojmu návrhu nepripojili žiadne dôkazy preukazujúce nimi tvrdené hroziace odpojenie, ani nepredložili dôkazy o tom, že v minulosti už žalovaný k takémuto konaniu bezdôvodne pristúpil. Zároveň nijako nepreukázali, že žalovaný skutočne robil úkony (zásahy) smerujúce k prerušeniu dodávky pitnej vody a odvodu splaškov do/z nehnuteľností uvedených v ich návrhu, prípadne, že by žalovaný odmietol zabezpečovať opravu svojich technických zariadení, slúžiacich na dodávku pitnej vody z nehnuteľností vo vlastníctve žalobcov pri ich poruche. So zreteľom na tieto skutočnosti tak žalobcovia nijakým spôsobom nepreukázali, že žalovaný má v úmysle pristúpiť k ich odpojeniu od dodávok vody do nehnuteľností im patriacich, a tým, že im bezprostredne hrozí akákoľvek ujma.

4. Súd prvej inštancie poznamenal, že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemusí byť dodržaný formálny postup predpísaný pre dokazovanie, nakoľko pre účely neodkladného opatrenia postačuje osvedčiť tvrdenia uvádzané v návrhu. Neznamená to však, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie len na základe tvrdení žalobcov bez toho, aby boli tieto tvrdenia osvedčené. V danej veci konajúci súd nemal za preukázané kumulatívne splnenie všetkých zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré by bez rozumných pochybností umožňovali prijať záver o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu z dôvodu bezprostredne hroziaceho nebezpečenstva vzniku ujmy, ktorému možno zabrániť len nariadením neodkladného opatrenia. Z týchto dôvodov konajúci súd s poukazom na ustanovenia § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá a ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

5. Proti uvedenému uzneseniu súdu prvej inštancie podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia a navrhli, aby ho odvolací súd zrušil a nariadil nimi požadované neodkladné opatrenie. Dôvodili, že ku žalobe pripojili uznesenie Okresného súdu Bratislava III, č.k. 6NcC/401/2001-47, ktorým tento predbežným opatrením nariadil žalovanému povinnosť prevádzkovať v obci Rovinka, kde mali žalobcovia postavené neskolaudované domy, kanalizáciu. Žalovaný uvedené neodkladné opatrenie nerešpektoval, čomu nasvedčoval jeho list zo dňa 19.07.2001, zmluva č. 61/43340/2000 zo dňa 23.03.2000 uzavretá so stavebníkom A.. V., ako aj zmluva č. 245015 zo dňa 07.12.2000, uzavretá R. A.. E.. K žalobe tiež pripojili uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.04.2010, sp. zn. 4Cdo 319/2008, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že žalovaný má povinnosť nahradiť im spôsobenú a doposiaľ neuhradenú škodu; v spore so žalovaným, vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 14C/121/2011, im pritom doposiaľ vznikli náklady v sume 102.062,16 eura. Za stavu, keď na strane žalovaného existovala povinnosť nahradiť žalobcom škodu v rádovo vyšších sumách a žalobcovia si voči nemu uplatnili vzájomný zápočet pohľadávok, sa žalovaný opakovaným prerušovaním, resp. vyhrážkami o prerušení dodávky pitnej vody do ich rodinných domov, ako aj vynútením plnenia spolu so zmluvnými pokutami a pod hrozbou neobnovenia dodávky pitnej vody, dopúšťa konania naplňajúceho znaky trestného činu nátlaku podľa § 190 a § 192 TZ a neoprávneného obohatenia podľa § 226 Trestného zákona. Podľa mienky žalobcov žalovaný uvedené trestné činy pácha s úmyslom spôsobiť im škodu veľkého rozsahu; k jeho beztrestnosti prispieva pomoc nesprávneho úradného postupu štátnych orgánov, ktoré rezignovali na svoju spoločenskú úlohu a postavili sa na jeho stranu, t.j. na stranu zločinu. Konaním žalovaného sú žalobcovia pod permanentným tlakom, pričom spôsob konania slovenskej justície tento ich stav neustále zhoršuje. Valné zhromaždenie OSN pritom na svojom zasadnutí dňa 28.07.2010 vyhlásilo čistú a zdravú pitnú vodu a hygienu za základné ľudské právo, ktoré je podmienkou naplnenia ostatných ľudských práv. K uvedenému sa pripojila i Európska komisia v Bruseli, ktorá dňa 19.03.2014 vydala oznámenie komisie o európskej iniciatíve občanov „Voda a sanitácia sú ľudským právom! Voda je verejným statkom, nie komoditou!“

6. V ďalšom žalobcovia uviedli, že e-mailom zo dňa 24.06.2014 oznámili konajúcemu súdu prerušenie dodávky pitnej vody v mieste ich bydliska zo strany žalovaného, ku ktorému priložili i doklad o zaplatení sumy 746,14 eura zo dňa 24.06.2014 za prerušenie a obnovenie dodávky vody do ich rodinného domu.

Do súdneho spisu založili potvrdenie o úhrade sumy 181,03 eura za obnovenie dodávky pitnej vody v roku 2014, preto pokiaľ tieto dôkazy konajúcemu súdu nepostačovali na nariadenie neodkladného opatrenia mal ich poučiť, aké dôkazy od nich požaduje, aby im poskytol účinnú a včasnú súdnu ochranu, a nie ich návrh bez ďalšieho zamietnuť. Žalobcovia tiež súdu prvej inštancie vytkli, že na prvom pojednávaní dňa 20.03.2019 od nich nežiadal, aby k navrhovanému neodkladnému opatreniu priložili dôkazy a v tomto smere ich ani nepoučil; viac krát pritom poukázali na to, že z finančných dôvodov nemôžu poveriť svojim zastupovaním advokáta. Žalovaný je lokálnym monopolným dodávateľom pitnej vody s ročným obratom cca 100 miliónov eur a majetkom pol miliardy eur, ktorý mu bol daný do správy občanmi Slovenskej republiky za účelom verejnoprospešnej prevádzky verejných vodovodov a kanalizácií. Žalobcovia si ako jeho dlhodobí zákazníci dovolili poukázať na jeho nezákonné praktiky pri výkone jeho činnosti, pričom celkovo s ním vedú tri súdne spory, v ktorých vynaložili náklady za poskytnuté právne služby. Okrem toho zaplatili finančné prostriedky na obranu svojich práv, ktoré im teraz chýbajú pri podnikaní, udržiavaní životnej úrovne a financovaní vzdelania ich detí. Podľa mienky žalobcov mali byť všetky súdne konania so žalovaným v inom procesnom režime, ale zlyhaním štátnych orgánov došlo k zneužitiu zákona v prospech žalovaného.

7. Žalobcovia tiež konštatovali, že dňa 23.04.2019 im žalovaný doručil upomienky, na celkovú sumu 282,90 eura, v ktorých sa vyhrážal, že v prípade neuhradenia dlžnej čiastky pristúpi k prerušeniu dodávky pitnej vody v zmysle zákona č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách (ďalej len „zákon č. 442/2002 Z.z.“) a dodávku vody obnoví nasledujúci pracovný deň po žiadanej úhrade a úhrade poplatku za obnovenie dodávky pitnej vody. Žalovaný žiadal zaplatiť aj zmluvné pokuty, hoci škoda, ktorú im spôsobil exekúciou vo veci sp. zn. Ex 633/2011 je rádovo vyššia.

8. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 20.05.2019, č.k. 51C/160/2014-365, zamietol ďalší návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 23.04.2019, ktorým sa domáhali poskytnutia ochrany ich práv takým spôsobom, že súd nariadi neodkladné opatrenie a uloží žalovanému povinnosť zabezpečovať plynutú dodávku pitnej vody do rodinných domov žalobcov na L. X/A Y. L. a na F. XX Y. L. a odvod splaškov z oboch nehnuteľností, a to až do úplného finančného vysporiadania žalobcov so žalovaným, vyplývajúceho z právoplatných rozhodnutí súdov v konaniach vedených na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 51C/160/2014 a sp. zn. 58C/91/2016 a v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 14C/121/2011. Dôvodili, že žalovaný opakovaným prerušovaním alebo vyhrážkami o prerušení dodávky pitnej vody do ich rodinných domov vynucuje od nich plnenia, spolu so zmluvnými pokutami, pod hrozbou neobnovenia dodávky pitnej vody, a to i napriek skutočnosti, že podľa platných súdnych rozhodnutí má povinnosť nahradiť im spôsobenú škodu. Žalobcovia poukázali na to, že ich majetok a účet v banke je v dôsledku exekúcie zablokovaný, nedisponujú stabilným príjmom a všetky doposiaľ vzniknuté výdavky v súdnych sporoch so žalovaným, ako aj ním spôsobená škoda im vytvárajú zásadnú existenčnú prekážku. Dňa 23.04.2019 im žalovaný doručil upomienku, na celkovú sumu 282,90 eura, v ktorej sa vyhrážal, že v prípade neuhradenia dlžnej čiastky pristúpi k prerušeniu dodávky pitnej vody v zmysle zákona č. 442/2002 Z.z. a dodávku pitnej vody obnoví až po úhrade požadovanej sumy, spolu s poplatkom v sume 181,04 eura.

9. Vychádzajúc z návrhu žalobcov dospel súd prvej inštancie k záveru, že ani v tomto prípade neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Konajúci súd nepovažoval za vylúčenú existenciu nároku žalobcov vo veci samej. Na účely neodkladného opatrenia možno považovať nárok za osvedčený už vtedy, ak existuje aspoň minimálna pravdepodobnosť jeho existencie. Žalobcovia žiadali o uloženie povinnosti žalovanému zabezpečovať plynulú dodávku pitnej vody a odvod splaškov z nehnuteľností na L. X/A Y. L. C. F. XX Y. L., a to až do úplného vzájomného finančného vysporiadania žalobcov so žalovaným, vyplývajúceho z právoplatných rozhodnutí súdov v konaniach vedených na Okresnom súde Bratislava II, pod sp. zn. 51C/160/2014 a sp. zn. 58C/91/2016 a v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 14C/121/2011, z dôvodu, že žalovaný na podklade upomienok zasielaných žalobcom hrozil prerušením dodávok pitnej vody do uvedených nehnuteľností. Konajúci súd mal preukázané, že žalovaný vystavil dňa 02.04.2019 upomienku, týkajúcu sa nehnuteľností na L. X/A Y. L., ktorou žalobcov vyzval na úhradu dlžnej sumy 25,22 eura. V prípade neuhradenia dlžnej čiastky žalovaný upozornil žalobcov, že pristúpi k prerušeniu dodávky pitnej vody na uvedenom odbernom mieste. Žalovaný zároveň uviedol, že dodávku pitnej vody obnoví nasledujúci pracovný deň po preukázaní úhrady dlžnej čiastky a po predložení dokladu o úhrade poplatku vo výške 181,04 eura za práce spojené s prerušením a obnovením dodávky pitnej vody. Upomienku zo dňa 24.04.2019 na úhradu dlžnej sumy 553,66 eura, pod hrozbou odpojenia dodávky pitnej vody zaslal žalovaný žalobcom

aj v súvislosti s odberným miestom na F. XX Y. L.; žalobcov rovnako upozornil na možnosť prerušenia dodávky pitnej vody v zmysle zákona č. 442/2002 Z.z. Z uvedeného konajúci súd vyvodil, že žalobcovia uniesli dôkazné bremeno a preukázali, že skutočne môže nastať situácia, kedy v prípade neuhradenia dlžnej sumy za dodávku pitnej vody do nehnuteľností v ich vlastníctve hrozí, že žalovaný pristúpi k odpojeniu týchto nehnuteľností od dodávky pitnej vody. Napriek tomu však žalobcom nemohol poskytnúť ochranu nariadením neodkladného opatrenia.

10. Z obsahu spisu totiž vyplynulo, že žalovaný uzavrel so žalobcami dňa 13.05.2005 Zmluvu č. G.-XXXXX-X o dodávke pitnej vody na odbernom mieste L. X/A v L.. Podľa bodu 9. všeobecných podmienok tejto zmluvy mohol dodávateľ prerušiť alebo obmedziť dodávku vody z verejného vodovodu alebo odvádzanie odpadových vôd do verejnej kanalizácie v prípade nezaplatenia vodného alebo stočného po dobu dlhšiu ako 30 dní po dobe splatnosti, keď výdavky s tým spojené mal hradiť odberateľ. Uvedené oprávnenie žalovaného ako dodávateľa pitnej vody vyplývalo i z ustanovenia § 32 ods. 1 písm. m) zákona č. 442/2002 Z.z.; tomuto oprávneniu korešpondovala povinnosť žalobcov uhrádzať vodné za odber vody, stanovená v § 28 ods. 3 citovaného zákona. Pokiaľ žalobcovia vstúpili so žalovaným do zmluvného vzťahu, na základe ktorého sa žalovaný zaviazal dodávať do odberných miest vo vlastníctve žalobcov pitnú vodu (a túto povinnosť si aj plnil) a žalobcovia, ktorí sa mu zaviazali za poskytnuté plnenie platiť pravidelnú odplatu, svoju zmluvnú povinnosť porušili, žalovanému ako zmluvnej strane prislúchali všetky oprávnenia vyplývajúce zo zmlúv uzatvorených so žalobcami, ako aj zo zákona č. 442/2002 Z.z. Pokiaľ žalobcovia porušili svoju zmluvnú a zároveň aj zákonnú povinnosť platiť žalovanému za dodávku pitnej vody do svojich odberných miest, nemôžu žiadať poskytnutie ochrany súdom takým nárokom, ktoré majú svoj základ v protiprávnom konaní, spočívajúcom v porušení dohodnutých zmluvných podmienok, ako aj zákonných ustanovení.

11. Pokiaľ išlo o nároky žalobcov súvisiace s odvodom splaškov z odberného miesta na L. X/A Y. L. C. na F. XX Y. L., súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovia nijakým spôsobom neosvedčili bezprostredne hroziacu ujmu a potrebu neodkladnej úpravy pomerov v tejto časti nároku, keďže svoje tvrdenia v návrhu nepodporili žiadnymi relevantnými dôkazmi. V súvislosti s odvodom splaškov na L. X/A Y. L. konajúci súd navyše dodal, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný odvod splaškov z uvedenej nehnuteľnosti ani nezabezpečuje, nakoľko táto nehnuteľnosť nie je napojená na verejnú kanalizáciu.

12. Pokiaľ žalobcovia žiadali ochranu svojich nárokov pred konaním žalovaného nielen v tomto konaní, ale aj v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 58C/91/2016 a v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 14C/121/2011, konajúci súd uviedol, že uvedené konania nijakým spôsobom nesúviseli s prejednávanou vecou a nemali pre rozhodnutie súdu v tejto veci žiadny význam. Súd nemôže svojím postupom zasahovať do iných prebiehajúcich samostatných súdnych konaní a ovplyvňovať právnu istotu ich účastníkov bez akejkoľvek znalosti skutkového, či právneho základu a stavu uvedených sporových konaní.

13. Záverom súd prvej inštancie zdôraznil, že pre nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ale i skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu. Pokiaľ aj skutočnosti uvádzané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú osvedčené, musí brať do úvahy s nimi priamo súvisiaci skutkový a právny základ, a preto nemohol poskytnúť ochranu nárokom, síce osvedčeným a bezprostredne ohrozeným, pokiaľ zjavne vyplývajú z protiprávneho konania alebo s protiprávnym konaním priamo súvisia. Z uvedených dôvodov preto súd prvej inštancie návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia s poukazom na ustanovenia § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá a ods. 2 C.s.p. zamietol.

14. Proti uvedenému uzneseniu súdu prvej inštancie podali žalobcovia odvolanie a navrhli, aby ho odvolací súd zrušil a nariadil nimi požadované neodkladné opatrenie. Dôvodili, že konajúci súd síce pripustil dôvodnosť ich nároku, avšak následne nesprávne ich návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol s poukazom na ustanovenia zákona č. 442/2002 Z.z. V jeho zmysle je žalovaný povinný prevádzkovať vodovody a kanalizácie vo verejnom záujme a nesmie svojou činnosťou diskriminovať zákazníkov. Citovaný zákon mu nedovoľuje selektívne zaobchádzať so svojimi zákazníkmi, tak ako to urobil v prípade žalobcov. Pokiaľ by žalovaný konal v súlade so zákonom a s odbornou spôsobilosťou, nemohol by podať návrh na vydanie platobného rozkazu na neexistujúce

odberné miesto spolu s vymyslenými neuhradenými faktúrami, ktoré boli uhradené a následne podať i návrh na výkon exekúcie vo veci sp. zn. Ex 633/2011. Postup žalovaného preto považovali za cielene zameraný na poškodenie ich majetku, dobrého mena a spôsobenie škody. Žalobcovia s poukazom na články 12, 19, 20 a 35 Ústavy Slovenskej republiky, § 39 a § 265 zákona č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník, ako aj na § 264 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, mali za to, že im konajúci súd mal poskytnúť ochranu pred protiprávnym konaním žalovaného, zohľadniť výšku ním spôsobenej a vyplatenej majetkovej ujmy, ako aj existenciu novej škody. Podľa ich názoru mal konajúci súd vylúčiť porušenie základných práv žalobcov garantovaných Ústavou Slovenskej republiky, následne mal skúmať konanie žalovaného z pohľadu jeho povinností stanovených mu tak Občianskym, ako aj Obchodným zákonníkom, pretože len tak možno dosiahnuť právnu istotu, predvídateľnosť súdneho rozhodnutia, princíp spravodlivosti a morálky a rovnosť pred zákonom. Súd prvej inštancie im však žiadnu ochranu neposkytol a ani nezohľadnil, že žalovaný je lokálny monopolný dodávateľ pitnej vody a žalobcovia nemajú alternatívu vo výbere iného dodávateľa tejto komodity. Podľa mienky žalobcov bolo potrebné vnímať konanie žalovaného v súvislosti s jeho doterajšou činnosťou, ktorá je predmetom aj iných súdnych konaní strán sporu. V tomto smere práve konaniami na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 58C/91/2016, ako aj na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 14C/121/2011, preukázali konanie žalovaného porušujúce ich práva. Majetok žalobcov a ich právo podnikáť by malo požívať rovnakú ochranu ako majetok žalovaného a jeho právo. Namiesto toho sa žalobcovia cítili byť diskriminovaní, vystavení zlému úradnému postupu, ktorá okolnosť vyplývala i z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj z vyjadrenia Ústavného súdu Slovenskej republiky.

15. Žalobcovia súdu prvej inštancie vytýkali i nedostatočné a vzájomne si odporujúce odôvodnenie napadnutého uznesenia. Súd prvej inštancie na jednej strane konštatoval, že uniesli dôkazné bremeno a preukázali, že môže nastať situácia, kedy žalovaný pristúpi k odpojeniu ich nehnuteľností od dodávky pitnej vody. Avšak v bode 14 odôvodnenia následne vyhodnotil, že svoje tvrdenia žalobcovia neosvedčili. Zároveň konajúci súd uviedol, že pokiaľ i dostatočne osvedčili skutočnosti uvádzané v návrhu, musel brať do úvahy s nimi priamo súvisiaci skutkový a právny stav. Žalobcom potom nebolo jasné, čo tým konajúci súd mal na mysli. Zdôraznili, že rodinný dom na F. XX Y. L. je napojený na vodovod i kanalizáciu, kým rodinný dom na L. X/A Y. L. je napojený len na vodovod, keďže do kanalizácie a súvisiacich objektov bol urobený nezákonný zásah. Pokiaľ mal súd prvej inštancie pochybnosti ohľadne odvodu splaškových vôd, mohol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia upraviť. V závere žalobcovia zdôraznili, že napadnuté uznesenie považujú za arbitrárne, argumenty súdu za vzájomne si odporujúce, čo má za následok zjavnú neodôvodnenosť rozhodnutia, a tým porušenie ich práva na spravodlivý proces.

16. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 01.08.2019, č.k. 51C/160/2014-431, vyhovel návrhu žalobcu v 1. rade na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania voči uzneseniu zo dňa 20.05.2019, č.k. 51C/160/2014-365.

17. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379, § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov tak proti uzneseniu súdu prvej inštancie zo dňa 08.04.2019, č.k. 51C/160/2014-210, ako i proti uzneseniu súdu prvej inštancie zo dňa 20.05.2019, č.k. 51C/160/2014-365, nie je dôvodné.

18. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

19. Podľa § 324 ods. 3 C.s.p. neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

20. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

21. Podľa § 325 ods. 2, písm. d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

22. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

23. Nariadiť neodkladné opatrenie podľa citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku je možné, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Účelom neodkladných opatrení je bezodkladná úprava pomerov strán sporu a podmienkou pre ich nariadenie je osvedčenie, že bez bezodkladnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu, ktorá podáva návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ohrozené, príp. že by bola ohrozená exekúcia. Preto je potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako i osvedčenie, že je tu nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy. Je nutné vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby bezodkladnej úpravy pomerov, ktorá je osvedčená iba vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých sa strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie, môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane. Splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení žalobcu, no je potrebné tieto tvrdenia osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti, keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

24. Po preskúmaní návrhov žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 18.03.2019, ako i zo dňa 23.04.2019, so zreteľom na skutočnosti vyplývajúce z listín, ktoré sú obsahom spisu, sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutých uznesení a konštatuje správnosť dôvodov v nich uvedených (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Odvolací súd dospel zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že žalobcovia neuviedli také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nariadenie neodkladného opatrenia v požadovanom, v oboch prípadoch identickom, znení.

25. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcov proti uzneseniu súdu prvej inštancie zo dňa 08.04.2019, č.k. 51C/160/2014-210, odvolací súd nemohol priznať argumentácii v ňom uvedenej úspech. Vychádzajúc z obsahu spisu možno súhlasiť s názorom súdom prvej inštancie, že žalobcovia k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nepripojili žiadne listinné dôkazy preukazujúce nimi tvrdený skutkový stav, a tým i dôvod pre jeho nariadenie, t.j. hroziace prerušenie dodávky pitnej vody a odvodu splaškov z/do rodinného domu na L. X/A Y. L. a rodinného domu na F. XX Y. L.. Žalobcovia vo svojom návrhu dokonca ani bližšie nekonkretizovali a následne nijakým spôsobom neosvedčili, že žalovaný v danom čase skutočne zamýšľal vykonať faktické úkony smerujúce k odpojeniu rodinných domov žalobcov od dodávky pitnej vody, resp. k zastaveniu odvodu splaškov. V tomto smere nepostačovalo len konštatovanie žalobcov o ich obave, že žalovaný pristúpi k dočasnému prerušeniu poskytovania zmluvných služieb, keď táto obava a ohrozenie práv žalobcov malo byť aspoň osvedčené. Osvedčenie pritom znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie, a teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti, ako je to pri dokazovaní, a v tomto smere postačí, keď sa mu osvedčená skutočnosť javí, vzhľadom na všetky okolnosti, ako nanajvýš pravdepodobná. Vzhľadom na to, že žalobcovia k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 18.03.2019, v ktorom bližšie nekonkretizovali okolnosti týkajúce sa hroziaceho odpojenia nehnuteľností v ich vlastníctve od pitnej vody, resp. od odvodu splaškov, nepripojili žiadne dôkazy preukazujúce ich tvrdenia, neosvedčili, že im v čase podania návrhu bezprostredne hrozila akákoľvek ujma. Odvolací súd v tejto súvislosti udáva, že žalobcovia v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ani neozrejmili, v čom mala spočívať bezprostredne hroziaca ujma na ich právach v dôsledku opísaného konania žalovaného. Nemožno totiž prehliadnuť, že od žalovaného žiadali zabezpečiť plynulú dodávku pitnej vody a odvod splaškov vo vzťahu k dvom nehnuteľnostiam, pričom podľa ich vlastného udania sami obývali a užívali len rodinný dom na L. X/A Y. L..

26. Za dôkazy odôvodňujúce neodkladnú úpravu pomerov strán sporu nemožno považovať súdne rozhodnutia (č.l. 10-16, č.l. 187-202), korešpondenciu žalovaného (č.l. 186), zmluvy uzavreté s tretími osobami (č.l. 186 zadná strana - 187), resp. e-mailovú informáciu zo dňa 24.06.2014 o prerušení dodávky pitnej vody do rodinného domu na L. X/A Y. L. (č.l. 21) spolu s dokladom o úhrade sumy 746,14 eura zo dňa 24.06.2014 (č.l. 166 zadná strana), ktoré žalobcovia priložili k žalobe. Tieto sa totiž bezprostredne neviažu ku konaniu žalovaného opísaného žalobcami v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a neosvedčujú obavu z aktuálneho ohrozenia práv žalobcov. Za dôkazy o hrozbe prerušenia dodávky pitnej vody a odvodu splaškov nemožno považovať ani doklady preukazujúce úhradu faktúr splatných v rokoch 2011, resp. v roku 2014 žalobcami. Tieto boli uskutočnené viac ako 5 rokov pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a nemožno z nich bez ďalšieho vyvodiť súvis so zastavením alebo obmedzením prevádzky pitnej vody z/do rodinných domov žalobcov. Odvolací súd preto argumentáciu

žalobcov, že súd prvej inštancie mal k dispozícii dostatok dôkazov osvedčujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán sporu, vyhodnotil za nedôvodnú. Konajúci súd pritom nebol povinný poučovať, príp. vyzývať žalobcov na predloženie ďalších, príp. iných dôkazov na dosiahnutie včasnej a účinnej súdnej ochrany ich práv pred tvrdeným konaním žalovaného, nakoľko takú povinnosť nemožno vyvodiť z ustanovenia § 160, resp. § 292 C.s.p. ako sa mylne domnievali žalobcovia. Poučovaciu povinnosť súdu voči spotrebiteľovi, pokiaľ ide o dôkazy, ktoré by mal predložiť, treba v zmysle ustanovenia § 292 C.s.p. vykladať vo vzťahu k jeho nároku uplatnenému vo veci samej; v danom prípade však žalobcovia (ako spotrebiteľia) podali návrh na nariadenie neodkladného opatrenia; pri tomto návrhu ide o bezodkladnú potrebu úpravy pomerov strán sporu, a teda pri rozhodovaní o ňom prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia. Pokiaľ teda žalobcovia k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nepripojili dôkazy osvedčujúce aktuálne a bezprostredné ohrozenie ich práv v dôsledku tvrdeného konania žalovaného, sami sa vystavili následku v podobe zamietnutia ich návrhu. Z ustanovení procesného kódexu (§ 132 ods. 1 a 3, § 326 ods. 2 C.s.p.) pritom nepochybne vyplýva, že okrem opísania rozhodujúcich skutočností je potrebné tieto i dôkazne preukázať, resp. v prípade neodkladného opatrenia, osvedčiť; v opačnom prípade súd žalobu, resp. návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, pre neunesenie dôkazného bremena zamietne. Žalobcov možno považovať za fyzické osoby s rozumovými schopnosťami na úrovni priemerne spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť v styku so súdom zmysel a účel konania, ako i jazykové vyjadrenie právnych noriem obsiahnutých v Civilnom sporovom poriadku.

27. Pokiaľ ide o odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie zo dňa 20.05.2019, č.k. 51C/160/2014-365, žalobcovia svoju argumentáciu zamerali najmä na nesprávnosť a zmätočnosť odôvodnenia tohto uznesenia; ich námietkam v tomto smere však nemožno priznať úspech. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia (body 10. a 11) jasne a výstižne uviedol, že hoci žalobcovia predloženými dôkazmi (upomienkami žalovaného zo dňa 02.04.2019 a 24.04.2019) uniesli dôkazné bremeno a preukázali možné ohrozenie ich práv v dôsledku odpojenia rodinného domu na L. X/A Y. L. a rodinného domu na F. XX Y. L. od dodávky pitnej vody, ich nárokom nemohol poskytnúť žiadanú ochranu, nakoľko tieto mali svoj základ v protiprávnom konaní žalobcov, spočívajúcom v porušení dohodnutých zmluvných podmienok a zákonných ustanovení. Žalobcovia si totiž sami neplnili svoje zmluvné a zákonné povinnosti voči žalovanému, keď neuhradili vodné za odber vody v zmysle ustanovenia § 28 ods. 3 zákona č. 442/2002 Z.z. V takom prípade bol žalovaný s poukazom na ustanovenie § 32 ods. 1 písm. m) zákona č. 442/2002 Z.z. oprávnený prerušiť alebo obmedziť dodávku vody z verejného vodovodu alebo odvádzanie odpadových vôd do verejnej kanalizácie. Následne konajúci súd v bode 14. odôvodnenia uzavrel, že i keď žalobcovia osvedčili skutočnosti uvádzané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, berúc do úvahy súvisiaci skutkový a právny základ, nemohol im poskytnúť žiadanú ochranu, keďže ich nároky zjavne vyplývali z protiprávneho konania alebo s ním priamo súviseli. Pokiaľ išlo o nárok žalobcov súvisiaci s odvodom splaškov z odberného miesta na L. X/A Y. L. a na F. XX Y. L., súd prvej inštancie ho zamietol i vzhľadom na to, že žalobcovia neosvedčili bezprostredne hroziacu ujmu a potrebu neodkladnej úpravy pomerov, keď svoje tvrdenia nepodporili žiadnymi relevantnými dôkazmi. Vychádzajúc z týchto skutočností, konajúci súd v odôvodnení napadnutého uznesenia dostatočne vyhodnotil tie-ktoré skutkové zistenia, z ktorých vyvodil následný záver o nedôvodnosti návrhu žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia; jeho myšlienkové postupy možno považovať za logické a použitú argumentáciu za vzájomne si neodporujúcu, preto sa s ňou odvolací súd stotožnil a v podrobnostiach na ňu odkazuje.

28. Pokiaľ išlo o zvyšnú časť odvolacej argumentácie žalobcov odvolací súd udáva, že žalobcovia ňou nenamietali konkrétne pochybenie, resp. nesprávnosť v postupe súdu prvej inštancie, keď ňou poukazovali na monopolné postavenie žalovaného, na jeho protiprávne konanie v súvislosti s exekúciou vo veci sp. zn. Ex 633/2011, na ich diskrimináciu, ako i na porušenie ich práv, ktoré sú predmetom konaní na Okresnom súde Bratislava II vo veci sp. zn. 58C/91/2016 a na Okresnom súde Bratislava III vo veci sp. zn. 14C/121/2011. Žalobcovia nijako nerozporovali existenciu ich zmluvného záväzku, ako aj zákonnej povinnosti voči žalovanému spočívajúcej v povinnosti uhrádzať vodné za odber pitnej vody, pričom nenamietali ani to, že sa s jej plnením dostali do omeškania; žalobcovia tak nespochybnili zákonnosť postupu žalovaného, ktorý zaslaním v poradí druhej upomienky vyzval žalobcov na zaplatenie splatnej a doposiaľ neuhradenej faktúry (resp. faktúr). Pokiaľ v tomto smere poukazovali na povinnosť žalovaného nahraďiť im škodu a na započítanie vzájomných, bližšie nešpecifikovaných pohľadávok, neuviedli, kedy, na základe čoho a v akej výške došlo k stretu tvrdených vzájomných pohľadávok sporových strán; existenciu započítacieho prejavu voči žalovanému tak nepreukázali. Žalobcovia v tomto štádiu konaniu rovnako nepreukázali tvrdenú diskrimináciu, príp. nátlak zo strany žalovaného. Skutočnosť, že žalovaný

v zaslanej upomienke žalobcov upozornil v zmysle § 32 ods. 7 písm. a) v spojení s ods. 1 zákona č. 442/2002 Z.z. i na možné zákonné dôsledky nezaplatenia splatných faktúr, nemožno bez ďalšieho považovať za nátlak, príp. bezprávne vyhrážanie sa. O bezprávnu vyhrážku ide totiž len vtedy, ak je ňou vynucované niečo, čo ňou nesmie byť vynucované. Nie je preto donútením prípad, ak niekto druhému hrozí niečím, čo má právo urobiť, tak ako v danej veci.

29. Sumarizáciou vyššie uvedeného, po vecnom a právnom zhodnotení relevantných skutočností vyplývajúcich z obsahu spisu, dospel odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že v danej veci neboli naplnené všetky predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 08.04.2019, č.k. 51C/160/2014-210, ako i uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 20.05.2019, č.k. 51C/160/2014-365, podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

30. Odvolací súd nerozhodol o náhrade trov odvolacieho konania, pretože žalobcovia sa domáhali nariadenia neodkladného opatrenia po začatí konania vo veci samej, z dôvodu ktorého o nároku na náhradu trov konania o nariadení neodkladného opatrenia rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 C.s.p.).

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).